

arbejde ordentligt i forhold til de unge, der i dag bliver vurderet i forhold til, at det er tvangsægteskab, der er tale om. For slet ikke at tale om at tvangsægteskab ifølge Venstres egen retsordfører allerede i dag efter den eksisterende lovgivning er ulovligt.

Så jeg vil simpelt hen gerne bede ministeren om en dokumentation for hans påstand i Nyhedsmagasinet den 17. i denne måned.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg håber, at mordet på den svenske pige Fadime har overbevist også hr. Kamal Qureshi om, at når vi taler om tvangsægteskaber og arrangerede ægteskaber, har vi at gøre med et særdeles alvorligt samfundsproblem. Vi har at gøre med kvindeundertrykkelse af den allerværste art. Det er vigtigt, at vi drøfter også her i Folketinget, hvad vi kan stille op med det. For vi vil ikke acceptere i vore frie vestlige samfund, at man behandler døtre på den måde, som det er tilfældet.

Jeg kan fortælle, at Rockwool Fonden har godtgjort, at blandt indvandrere og efterkommere fra Tyrkiet, Somalia og Eksjugoslavien er over 90 pct. gift med landsmænd. Det antyder vel, at der for visse grupper er tale om en umådelig høj procent, der ikke gifter sig med nogle, de tilfældigvis har mødt i Danmark, men som gifter sig med nogle, som familierne har arrangeret at de skulle møde.

Jeg siger ikke, at det er tvang i alle tilfælde, det er det ikke. Det er ofte indirekte tvang. Det er pres. Det er dette, at man bliver ved med at snakke om, at du skal giftes med den og den derhjemme fra, og så dette, at man forhindrer pigerne i at deltage i almindeligt socialt liv med danskere. Det synes jeg også er et meget alvorligt problem.

Det er med andre ord kampen mod integrationen, vi står over for her. Kampen mod integrationen, som føres af fædre og onkler, der i alt for høj grad får lov at ødelægge deres børns liv.

Kamal Qureshi (SF):

Jeg ville ønske, at integrationsministeren en gang imellem i Folketingets spørgetid var indstillet på at besvare de spørgsmål, der rent faktisk bliver stillet. SF er allerede før regeringens udspil kommet med udspil, som skærper mærkbart i forhold til tvangsægteskaberne, mærkbart.

Jeg synes, det er billigt, at man nævner et meget alvorligt eksempel, som SF allerede tidligere end regeringen har slået til lyd for, at der skulle

gøres noget alvorligt ved, og at man nævner det som en forklaring og kommer med udokumenterede påstande om antallet af tvangsægteskaber. I SF mener vi, at når man påstår, at antallet af ægteskaber er dikteret af forældrene, så betegner vi det som tvang. Det kan godt være, at ministeren i sit liberale sind ikke betegner det som tvang. Det gør vi i SF.

Derfor mener vi, at det allerede i dag er ulovligt. Så hvis det foregår i det omfang, ministeren henviste til, vil jeg meget gerne spørge ministeren, om han kan forelægge dokumentation, men ikke den dokumentation, han henviste til, som udelukkende er baseret på, at man henter ægtefæller fra et eller andet land.

Her taler vi om en dokumentation for, at det er forældrene, der bestemmer ægtefællen.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Hvad jeg har sagt, at jeg har sagt, det har jeg sagt, og det vil jeg blive ved med at sige.

Det drejer sig om et meget alvorligt samfundsproblem. Og så kan hr. Kamal Qureshi rende fra nu af og til evig tid og bede om at få dokumenteret det ene og det andet og det tredje. Jeg synes, det er nok, at problemet har det åbenlyse omfang, det har.

Hvis SF har fremsat nogle forslag, vil jeg gerne have de forslag. Jeg har ikke bemærket dem. Jeg har kun bemærket, at SF med hr. Kamal Qureshi i spidsen er imod alt. Det er, hvad jeg har bemærket. Hvis jeg skulle have taget fejl, lader jeg mig meget gerne korrigere.

Kamal Qureshi (SF):

Hvis ministeren gjorde sig den ulejlighed at følge med i dagspressen, var det et udspil, der både var citeret i Ritzaus Bureau, i Politiken, i Berlingske Tidende og i Jyllands-Posten, for ikke at tale om, at det også var som nyhed på tv kl. 18.30 den pågældende dag, hvor vi lancerede forslaget.

Kl. 15.50

Men ministeren har selvfølgelig også travlt med andre gøremål end at følge med i den debat, der foregår om tvangsægteskaber, som vi mener er et dybt alvorligt problem. Men lad nu det ligge.

Hvis nu ministeren siger, at han siger, hvad han siger, hvad han siger, så vil jeg gerne spørge: Hvordan kan det være, at ministeren så i forhold til den internationale presse pludselig ændrer sin holdning og siger, at det gælder omkring halvdelen af ægteskaberne?